

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

L' estiu del obrer (per Apeles Mestres)

Se tracta en el Congrés la qüestió clerical; però per las brancas y fugint de tota solució definida

Alguns diputats com en Canalejas y com l' Alfonso González prou se mostren contraris de las intrusions del clericalisme en la vida política y social; però al govern com si li diguessen Lluçia. El govern en lloch de atènyre a lo estrictament establert en el Concordat per lo que respecta a no permetre la existencia de otras corporacions religioses que las pocas alli expressament marcadas, declara haver entrat en negociacions ab el Vaticà, lo qual vol dir qu' en aquest punt será lo que tassi... l' Papa.

Dintre de l' actual ordre de cosas no hi ha remey; las ordres religioses serán mantingudas, perquè aixís ho volen els que tenen la vista fixa en els poders repartidors de carteras.

Al poble no se li donará la més mínima satisfacció: si per cas la vol, se l' haurá de pendre.

Ja tenim a n' en Moret president del Congrés de Diputats, y com a tal hereu del tupé de n' Sagasta, de manera que quan D. Práxedes falti, ell pugui reemplaçar-lo... ey, sempre que alguns dels fusionistas més ambiciosos no li seguin l' herba sota ls peus.

Per altra part en Moret, apart de la llabia, no té cap condició que l' recomani. Sol fer discursos molt perfumats; però l' olor de pomada no engréix.

El buit que acaba de deixar en el ministeri ha produhit de moment un gran reviscolament de concupiscencias, sent tants els que pretenen la cartera vacant, qu' en Sagasta per fugir de mals-de-cap, s' ha prés tot l' istiu de coll per determinar a qui ha de donarla.

Aixó demostra que aixís com se pot passar una llarga temporada sense provehir un dels ministeris més importants per las funcions que ve obligat a desempenyar, aixís mateix podrian quedar vacants tots els demés sense que l' país ne vingués a menos: molt al contrari, menos destorps.

Y no s' pensin, la cosa no está tan lluny de la realitat com molts se figuran. Una bona part dels ministres, com si s' haguessin llevat de mala lluna, anunciavan l' altre dia la seva dimissió. L' Ursáiz, perquè la comissió del Congrés remoleja en aprobar els seus projectes; el Duch de Veragua perquè s' ha averiguat que va vendre a una casa l' dich de l' Habana a menos preu de la que un' altra li oferia; ab la circumstancia especial de que aquesta l' ha adquirit de la primera, pagantli una bona prima; y algún altre ministre, per motius especials també feya l' bót.

En Sagasta fa mans y mánegas per evitar que se li desmoroni aquest castell de cartas. Cada dimissionari implica un disgust en relació ab els elements amichs del que dimiteix, y una serie de intrigas per part dels aspirants a substituirlo, seguidas de un gran incomodo dels que s' creuhen posposats.

Aquesta y no altra es la política regeneradora que se ns dona a tot pasto. Magnífich aliment perquè la nació recobri las perdudas energías.

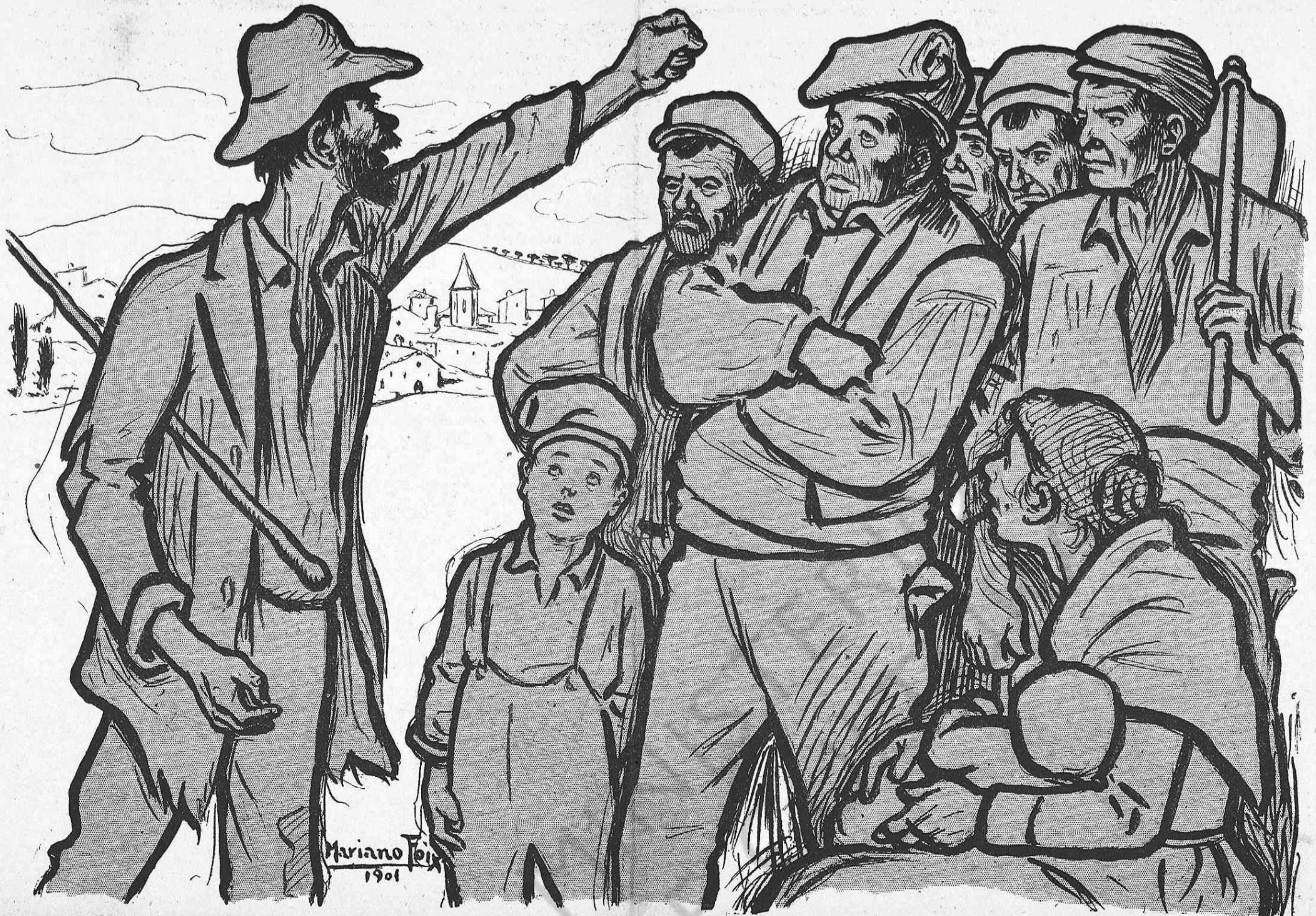
No s' ha vist may un país més desgraciat: ja no hi ha més vida que la dels cuchs que s' barallan pera devorar el seu cadáver.

El Jubileo de Zaragoza ha acabat, ja desde l' primer dia, com el rosari de l' aurora. El poble estava excitat contra las provocacions dels llanuts empenyats en cantarli l' trágala, els quals per lo que

—¿Que no vas a pendre banys?
—Sí, banys... de sol; de casa a la fábrica y de la fábrica a casa.

La propaganda al camp (per Mariano Foix)

—¡Qué 'n trayeu de treballar, si lo que produhiu tampoch vos ho menjéu vosaltres!

Un ensotanat á un xicot molt llest:
—¿Quants Deus hi há?
—Tres.
—A veure, digas qui son.
—Deu t' ajudi, Deu t' ampari y Deu te fassi bó.

En una sagristia:
—Senyor rector—diu una devota—¿quánt me 'n faria pagar de llegir els evangelis á n' aquest pobre fill meu, que té mal d' ulls?
—La costum son dos pessetas.
—¿No 'ls hi podria llegir per una?
—Fugi, dona, fugi; per una pesseta encare hi perdriam diners.

En un teatro, diu un prestidigitador:
—Hi ha algun caballer que 'm vulgui fer l' obsequi de deixarme un rellojete?
Silenci general.
Per últim se sent una veu que diu:
—¿Que li faria 'l fet una papeleta d' empenyo?

Un cessant se ven assaltat per un lladre que li apunta una pistola á la boca.
—Tiri, tiri, no hi fá res—diu l' infelís.—Aixís m' entrarà al cos alguna cosa calenta. Fà dos días que no menjó.

Un senyor té una filla que de tant lletja té ben assegurat el no casarse.
Un dia torna del café, esclatant d' alegría.—M sembla—diu—que al últim he trobat el gendre que havia somiat.
—¿Es rich?—li pregunta la seva senyora.
—No.
—¿Distingit?
—Tampoch.
—¿Té talent?
—Ni gota.
—Donchs ¿quina qualitat posseix per a fer felissa á la noya?
—Es terriblement curt de vista.

Si tens ávia y tens senderi,
guárdala y no siguis stávia,
qu' avuy, noya, qui té l' ávia,
pot entrar al ministeri.

Diu que 'l rey té un gran desfici
y qu' en certas ocasions
crida somniant, qu' es Alfons...
al fons de un gran precipici.

Hi ha qui cobra per setmanas,
hi ha qui ho fa cada trimestre,
també hi ha qui per se mestre
d' estudi 's queda ab las ganas.

Si cantant te 'n vas pel mon,
canta forsa y no t' espantis,
qu' estich cert que, quan mes cantis
mes gent anirà á la font.

Lo teu pare ja no t' renya
perque 'm va veure abressarte,
y es que ja va per donarte...
algun día un fart de llenya.

Si una porta, en un descuyt,
va deixá á ta mare morta,
no t' fhis may de cap porta
monedas que sigui buyt.

Quan anem pels restaurants,
sempre 'm sembla que vols ostras,
y ho conech perque de mostras
en portan tots els viatjants.

Avuy me deya 'l meu pare:
—Si veus, com novia, á ta hermosa,
ja la veurás com es posa,
mil potingas á la cara.

M. CARBÓ D' ALSINA

À L' INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Al pa-ca.
- 2.ª ENDAVINALLA.—Ombra.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La buena sombra.
- 4.ª CADENA DE PUNTS.—M O LL

OLL A
LL A NSA
SON
ANTON
OLI
NIU

5.ª GEROGLÍFICH.—Dos pescadors pescan nenas de vint.
Han endevinat totes ó part de las solucions del número passat els caballers: Manel Baliu, Un reventa tronas, M. de C., Oliva Dolza y Xarau de can Pous.

XARADA
Pels malalts té molta estima,
beure prina;
una lletra molt rodona,
la segona.

musical veurás tú qu' es,
nota-tres,
mineral molt valorat,
quart-girat;
y un cop per las eleccions
en un colégi de Gracia,
li va passar tal desgracia
després de llargas rahóns
á en Primera-dos-tres-quart
per ferne la tupinada,
que al darli una garrotada
me 'l varen deixar baldat.

MUDANSA

A en Tot l' altre día
jugat á total
en menos de un' hora
vaig guanyarli un nap.

SISKET D. PAILA

TRENCA-CLOSCAS

ARCADI BALAR

Formar d' aquestas llettras degudament combinadas lo títul d' una obra fa poch publicada.

ANTÓN SOLÁ

ROMBO

Combinar als punts per llettras que llegidas horizontal y verticalment diguin: Primera ratlla: consonant.—Segona: en la vinya.—Tercera: nom d' home.—Quarta: tot ne fá.—Quinta: consonant.

XECH DE LLANSÁ

GEROGLÍFICH

I

A Sr.

A

PAU PEU POU

Caballers: Un aprenent sarauista, Manel Baliu, Prat D. Ullés, J. C. M. de Malgrat, Jaime Carreras Calzada, Marqués de la Escarchofa, Un catamiliopinaire del K. K. lls, Herrepoye, Un embulica fils, Vergara, C. M., Miquel Lonch, Un reventa tronas, Paco Pallarés, A. Ribas Ll. y J. Cristiá Llobart: No, senyors; fa massa calor.

Caballers: Eduardito, Marat de Juneda, Negrito de la

fonteta y Albertet de Vilafranca: ¡Y que vagin dihent que no més son quatre gats!

Caballer: Fidel Delfi: Llástima qu' estigui plena d' incorreccions.—Noy de la pega, R. Llef, J. Costa Pomés, S. de C., R. S.: Rebut y gracias.—J. Girbau Tordera: L' agüdesa final es un xiste prehistòric.—Tomás Meló Ruck (Premiá de Dalt): Els de Premiá de Mar ne saben més. Per lo menos no ignoran lo qu' es un sonet.—Querubí Panarra: De tants com n' ha enviat, senyor Panarra, no més un n' aprofito; ¡quina barra!—E. Zola y B.: ¡Santa ignocencial Lo d' avuy no pot aná. Prengui paciència. Un altre día seré.—J. y F. Bonaplata: Entre 'l vers y la xarada 'm quedo 'l que més m' agrada. Alló de la Marceneta ho hem vist molt negre.—Q. K. Freda: Al estiu tota cuca viu. Aixó diu el refrá; pero no diu que hi hagin cucas que fassin versos tan dolents.—Albert Griera: No acostumém á publicar poesias dedicadas, á menos que sigui algun capo lavoro. Tan que vosté hi hauria presuntit, oy?—Ernest Prats: Es l' última paraula del art simbòlich. Ningú ho entendria; y es de sentir, perque 'ls versos son harmoniosos. El dibuix es d' un gust tebi, esquisit y sugereix la por del Infinit.—Ramón Renom: Dos quientos.—Pescador del Gayá: Quan en Gual feya versos els feya d' aquesta conformitat.—X. Z. B.: Ab tot y ser tot tan stiau y tan modernista no té res de nou.—Quimet de la Quineta y Compañia: Pas-siho bé, ab la companyia.—J. Felip: Hi ha més días que bisbes á Vich.—Joseph Juan Martínez: La intima está ben trassada pero té poca sustancia. Lo demés no va.—Met Garibaldi: La poesia es impossible y 'ls trenca-caps son vells.—Manso n.º 1: Casi es assegurable l' inserció dels epigramas.—Un catalanista: Fa olor de sacristia, no va.—Ploma y Tinté: Ja no li falta tot; ara, aixís que sá-piga lo que 's pesca ja podrá escriure versos.—A. Rabbeja (Sabadell): No havém pogut descifrar lo que palpita en el fons del seu article.

Colección Diamante (edición López)

ACABA DE PUBLICARSE

VENID Á MÍ...

POR EL CONDE LEON TOLSTOI

Un tomo en 8.º, Ptas. 0'50.

LA BARRICADA

VERSOS REVOLUCIONARIS

del popular escriptor

Jeph de Jespus

Un tomo en octau de 112 planas esmeradament imprés.

Preu: DOS rals

LA HUELGA

NOVELA ORIGINAL

DE

Sebastián Gomila

Precio UNA peseta

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8.

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª